

THUYỀN AI ĐÃ SANG SÔNG

Thơ: Phương Triều

Nhạc: Nhật Ngân

Valse

Năm em muối bón tuổi, anh về thăm một lần. Tóc
 em dây hoa nắng, và hay cười bằng khuêng. Anh
 dù này cõ bé, bao giờ mồi tôi sang. Uống
 mừng cõ xuất giá, để tôi chúc đá vàng. Em
 cuối "kỳ quá chú" ai mà thèm lấy chồng. Người

ta còn đi học. Chú này thiệt lạ không. Năm

em mười sáu tuổi và anh lại về thăm. Bay

giờ em đã lớn và hay ngồi trầm ngâm. Anh

lại dùa cô bé bao giờ cô lấy chồng. Cho

tôi say mệt bữa và thôi hết mong chờ. Em

thẹn hòng đòi má, chú ghẹo người ta hoài. Nói chuyện gì lâng

G G⁷ C C

quá ai thèm cho chú say. Năm em mười tám tuổi. anh
Dm⁷ G Em Am

C G⁷ C Am G Em

lại trở về thăm. Thấy nhà em rộn rịp bỗng nhiên anh lo
C G⁷ C Am G Em

thăm. Gặp anh em mừng rõ. Anh về đúng lúc ghê. Ngày mai em xuất
G G⁷ C Am Em⁷

giá và theo chồng về quê. Thời gọi anh bằng chú, thì
Am C F G⁷ C

em đi lấy chồng, làm anh buồn ngơ ngẩn. Thuyền ai đã sang sông.